

Kristuskyrkan

Helsingfors svenska metodistförsamling, Apollogatan 5

december 2024 och januari 2025

Foto: Pikkis Sederlöf

**Ljus är din klädnad, Herre Gud. I norrskensprakt och stjärneskrud
din höga rymd oss gläder. Dig blir ej något mörker när.
Du våra fötters lykta är, som oss i natten leder.**

Zacharias Topelius

Dig blir ej något mörker när

Mörkret råder över dagar och nätter. Hos oss i Norden är mörkret nästan konstant. Det skapar ångest hos många människor. Men det finns också länder, över vilka mörkret har lägrat sig på ett annat sätt. När vi i TV ser raserade hus, lemlästade människor och barnens förtvivlan – då känns mörkret också i vår egen själ.

Men också när vi kan tända lamporna och har det mysigt i våra hem, kan mörkret finnas där. Det har bara en annan gestalt: hopplöshet är mörkets följeslagare. Men fastän det är så många olika saker som oroar oss, kan vi söka efter en ljusning. Det sökandet är som ett måste inom oss.

När vi längtar efter ljuset för våra liv, är julen en bra tid att finna, återupptäcka eller se för första gången: det finns ett ljus! Det finns ett ljus för världen och för alla människobarn!

Lukas berättar om vad ängeln sade till herdarna på Betlehems äng, den första julnatten: *Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. Idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad...*

En frälsare – någon som kan rädda oss. Från oro, hopplöshet och synd. Från förtvivlan, ensamhet och meningslöshet. Till allt det behöver vi någon som kan komma in i vår hopplöshet och förvandla den till hopp och förtröstan. Det var inte att undra på att det behövdes en stor himmelsk här, som prisade Gud: *Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.* I den natten fick världen hopp, när Jesus föddes.

Och mot slutet av sitt jordeliv tog Jesus upp tråden med mörker och hopplöshet. Han sade: *Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.*

Kaikka Växby

Långt borta från hemmet

Ett tjugotal unga män står i tamburen och skakar av snö från sina skor, småpratande på farsi, ett av de många språken i Afghanistan. De har anlät till vår lilla by för att komma undan kriget som härjar i deras hemtrakter. Det är ett allas krig mot alla, inte ett krig mot ett yttre fiende som vi finländare brukar tänka om krig.

Alla är muslimer men de utövar inte religionen. Ungefär som många av oss här i det kristna Finland.

Det är julafton och vårt hem är pyntat upp till taket. Allra först ser de julgransprydnaderna. Varför står det en stjärna på toppen? Vad är de där änglarna för något?

Medan jag förklarar vad de betyder kommer vår kyrkoherde Antti in genom dörren. Pojkarna bugar djupt. De är imponerade när de ser att den högsta representanten för den kristna religionen i vår by kommer och hälsar på dem. Antti berättar för dem om Maria, om hur Kristus föddes, om änglarna, herdarna och de visa männen från Östern. De känner igen berättelsen om Maryam i Koranen.

Forts. på näst sista sidan

December

Söndag 1.12

11.00 Gudstjänst med Herrens måltid. Tom Hellsten, Helena Jansson-Kronlund, Sånggruppen Ad hoc, Luut Klaver, K & H Växby. Kafé och gemenskap.

15.00 Julkonsert med One Voice.

Måndag 2.12

18.00 Församlingskonferens med ordinarie höstärenden.

Onsdag 4.12

15.00-19.00 Jul på Art Café Immanuel. Inled ditt julfirande med en rogivande och stämningsfull stund i Caféet! Varmt välkommen!

Söndag 8.12

18.00 Söndagskväll i Kristuskyrkan. Vad står metodismen för, del 3. En serie baserad på samtal runt John Wesleys centrala predikningar. Hans Växby m.fl. Kafé och gemenskap.

Lördag 14.12

18.00 Julkonsert med Qoro Quando

Söndag 15.12

18.00 Pro Christos Julkonsert

Nu må vi oss bereda – en musikalisk tidsresa genom tio århundraden på jakt efter mindre kända julsånger.

Lördag 21.12

11.00 Ukrainsk jul för barnen med Tetiana Migovitch

Söndag 22.12

18.00 Gudstjänst. Julsånger och glögg i församlingssalen. Önskesånger kan sändas till Juha Kajander jmk@mm.st senast 15.12.

Julafton 24.12

15.00 Julbön. Kaikka och Hans Växby, Luut Klaver och Ad hoc.

Januari

Nyårsdagen 1.1

18.00 Nyårs gudstjänst med Herrens måltid. Kaikka och Hans Växby. Luut Klaver. Kafé och gemenskap.

Trettondagen 6.1

11.00 Missionsgudstjänst. Pikkis Sederlöf, Sånggruppen Ad hoc, Luut Klaver, K & H Växby. Kafé och gemenskap. Kollekt till barnen i Zimbabwe.

Söndag 12.1

11.00 Gudstjänst med Herrens måltid. Kaikka och Hans Växby, Luut Klaver. Kafé och gemenskap.

Söndag 19.1

18.00 Inte bara mörker och kyla — en kväll med glada sånger. Antti Ikola, Kaikka och Hans Växby. Önskesånger kan sändas till Juha Kajander jmzk@mm.st senast 12.1. Kafé och gemenskap.

Söndag 26.1

11.00 Gudstjänst med Herrens måltid. Kaikka och Hans Växby, Luut Klaver. Kafé och gemenskap.

Varje vecka efter Nyår

Tisdag 12.00 **Manuela** hantverkstudio fr.o.m. 14.1

Onsdag 12.00 **Brödutdelning med Dagens ord** fr.o.m. 8.1

Onsdag 13.00-16.00 **Art Café Immanuel** fr.o.m. 8.1

Torsdag 16.00 **Manuela** hantverkstudio fr.o.m. 9.1

Varannan vecka efter Nyår

Tisdag 18.00 **3M – möte mellan män.** Bibelsamtalsgrupp.
fr.o.m. 14.1

Torsdag 18.00 **Riktning.** Bibelsamtalsgrupp fr.o.m. 16.1

Skärgårdsjul förr

Pikkis Sederlöfs mormor, Fanny Åberg, levde på Estlotan i Sibbo skärgård. I en intervju nedtecknad av etnologen Ragna Ahlbäck berättar en annan fiskardotter, Olga Orrman, om livet i skärgården runt förra sekelskiftet.

”Det fanns många hus på varje gård, men de var inte byggda i fyrkant. Det var stuga, fähus, bastu, kläboda, brödboda och sjöboda. Så fanns det (fiske-) kojor ute på olika holmar...”

”I min barndom fanns inga kastruller. Välling, gröt och fisk och potatis kokades i stora malmgrytor. Gröten och vällingen blev ofta vidbrända, det brydde vi oss inte om. Inte hade folk någon osmak förr... Malmgrytan ingick vanligen i brudskänkerna. Alla trähinkar, träbyttor, fat och mjölksilar skurades med sand varje lördagskväll. I mjölksilen använde vi en grankvist att sila igenom.”

”Vi var åtta barn i mitt hem. Vi fick börja fara med ut i fiske i tioårs åldern. Ännu tidigare fick vi börja binda (nät). Vi skulle binda en viss räcka om dagen när vi band skötar. Min mor spann skötgarn av lin som köptes på marknaden i Borgå.”

”Vi brukade laga lutfisk av snygga torskar, det fanns inte lutfisk att köpa förr. Asklutad fisk är bättre än sodalutad. Vi lade aska som kalk på fisken. Den fick sedan ligga så länge att man kunde köra fingret igenom den. Det skall vara ren björkaska, det var likadan aska som användes till byk, händerna blev sjuka av den. ” →

Foto:
Teemu Koppa

”På julafton skulle allt vara rent och snyggt. Vi tog in notbåtens segel och bredde ut det över brödspetten i taket. Vi knöt först fast det i en ås, sedan satte vi upp brödspetten och i sista åsen knöts det igen. Nyårsafton bruka vi byta till ett annat segel, det var bara för att det skulle bytas. När man började få snyggare tak slutade man ta in seglen.”

”På julkvällen dukades bordet i stugan med vit duk. Limpor och jästbröd och surbröd ställdes på bordet, och dessutom smör, fisk och fläsk. På julkvällen tog man in en stor kärve med halm och bredde ut över golvet till minne av Jesus. Maten stod på bordet hela natten och man fick äta om man ville. På bordet stod också ett ljus som skulle brinna hela natten.”

Forts. fr. sid. 3, Långt borta från hemmet

Jag har bett församlingen om hjälp för julserveringen. Vi har fått fem stora nybakade bröd från bybageriet och två väldiga varmrökta laxar. Den övriga julmaten, lådorna och sillen, har jag lagat tillsammans med barnen.

Maten går åt, pojkarna är hungriga. I vart och ett av de lilla radhussettorna, avsedda för byggnadsarbetare, bor fyra till sex pojkar, det egna utrymmet består av våningssängen, köket är gemensamt för alla. Där är det svårt att laga mat enligt egen smak och tycke.

Antti har tagit med sin flöjt, han är en skicklig musiker och en god sångare. Vi finländare sjunger tillsammans Från himmels höjd och Stilla natt, ackompanjerade av Antti. Gästerna sitter stilla, orörliga, någon torkar sin kind.

Julen långt borta från hemmet blir nu den första kontakten med den främmande religionens heliga högtid. Den heliga anden har stigit ner till vår stuga. En av pojkarna, getherden Aziz, ler: Detta är ju även hans fest.

Nästa vår får han det kristna dopet.

Päivi Takanen-Storgård

Jul = fest

Julen är en högtid som firas till minne av Jesu födelse. Eller av många andra orsaker – samvaro med familjen, god mat, julklappar, julsånger av varierande innehåll. Julen kan firas som en helt världslig fest, utan någon tanke på barnet i krubban.

Själva namnet på högtiden berättar ingenting om Jesus. I andra språk kan det vara annorlunda. Högtiden kan ungefär heta Födelse (Natal, Navidad, osv.) eller Kristusmässan (Christmas) eller Helga Natt (Weihnachten). Å andra sidan kan namnet mer eller mindre religions-neutralt åsyfta årstiden – t.ex. Vinterfesten eller Hjulet (årstidernas cykel).

Men jul då? Vad betyder ordet egentligen? Vi vet att man redan i förkristen tid i Norden firade en fest som som hette Jul. Är julen ändå ursprungligen en hednisk fest?

Språkhistoriska rön visar att "jul" helt enkelt betyder "fest". Jul-fest betyder festfest. Samma fornnordiska ord har även lånats till finskan, i betydelsen fest (juhla). Men jul är inte vilken fest som helst utan den stora festen, Festen. Namnet säger ingenting om innehållet, det får var och en bestämma själv, naturligtvis beaktande de närståendes intressen. Men finns det något större och viktigare att fira än att Gud blev människa?

Juha Kajander

Info

e-post helsingfors@metodistkyrkan.fi

Hemsida helsingfors.metodistkyrkan.fi

Facebook Kristuskyrkan – Helsingfors svenska metodistförsamling

Bankkonto FI18 4055 2610 0003 76, referens 3020

Studio Manuela Rita von Konow, 040 096 4877